

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างเชาวน์อารมณ์ จริยธรรม และความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคของนักการเมือง : กรณีศึกษานายกองคการบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับเชาวน์อารมณ์ ระดับจริยธรรม และระดับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรค รวมถึงศึกษาความสัมพันธ์ของเชาวน์อารมณ์ จริยธรรม และความสามารถในการเผชิญและฟื้นฝ่าอุปสรรคของนายกองคการบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี โดยผู้วิจัยได้สร้างและดัดแปลงข้อคำถามของแบบสอบถามที่พัฒนาจากการค้นคว้า รวบรวมข้อมูลทางเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นเครื่องมือในการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นายกองคการบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี ด้วยวิธีการสุ่ม ซึ่งจำนวนตัวอย่างที่จะต้องได้คือ 84 คน จากประชากรจำนวนทั้งหมด 105 คน ด้วยการใช้สูตรของยามาเน (Yamane, 1973) ในเบื้องต้นได้ขอความร่วมมือให้ประชากรทั้งหมดทำแบบสอบถาม จึงแจกแบบสอบถามให้กับนายกองคการบริหารส่วนตำบล จำนวน 105 ฉบับ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

1. เชาวน์อารมณ์ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน
 - 1.1 ด้านการตระหนักรู้ตนเอง (Self - Awareness)
 - 1.2 ด้านการกำกับควบคุมตนเอง (Self – Regulation)
 - 1.3 ด้านการสร้างแรงจูงใจ (Self – Motivation)
 - 1.4 ด้านการร่วมรับรู้ความรู้สึก (Empathy)
 - 1.5 ด้านทักษะทางสังคม (Social Skills)

2. จริยธรรมของนักการเมือง ประกอบด้วย 4 ด้าน
 - 2.1 ด้านการคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวม
 - 2.2 ด้านความซื่อสัตย์ สุจริต
 - 2.3 ด้านปฏิบัติตนเหมาะสม
 - 2.4 ด้านความเข้มแข็งอดทน
3. ความสามารถในการเผชิญและฟันฝ่าอุปสรรค มีองค์ประกอบ 4 ด้าน
 - 3.1 ด้านการควบคุม (Control)
 - 3.2 ด้านการหาสาเหตุและความรับผิดชอบ (Origin and Ownership)
 - 3.3 ด้านผลกระทบ (Reach)
 - 3.4 ด้านความอดทน (Endurance)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามในรูปแบบการบังคับเลือกตัวเลือก (Forced Choice) และแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) เพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ส่วน (ดูภาคผนวก ๑) ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

เป็นการสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพสุดท้ายก่อนเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และรายได้ของครอบครัวต่อเดือน

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามวัดเชาวน์อารมณ์

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามวัดเชาวน์อารมณ์ของฉัตรฤดี สุกปลั่ง (2543) ซึ่งใช้ในการวิจัยเรื่อง ผลของบุคลิกภาพและเชาวน์อารมณ์ที่มีต่อคุณภาพการให้บริการ ตามการรับรู้ของหัวหน้างานของพนักงานส่วนหน้าของโรงแรมชั้นหนึ่งในกรุงเทพมหานคร จำนวน 66 ข้อ

ลักษณะของการให้คะแนนตามลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) แบ่งระดับการวัดออกเป็น 5 ระดับ แสดงในตารางที่ 3.1 ดังนี้

ตารางที่ 3.1

แสดงเกณฑ์ในการให้คะแนนของแบบสอบถามวัดเชาวน์อารมณ์

ระดับความคิดเห็น	คะแนนที่ให้	
	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
ตรงกับตัวท่านมากที่สุด	5	1
ตรงกับตัวท่านมาก	4	2
ตรงกับตัวท่านปานกลาง	3	3
ตรงกับตัวท่านน้อย	2	4
ตรงกับตัวท่านน้อยที่สุด	1	5

การพิจารณาระดับเชาวน์อารมณ์ แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ โดยแบ่งช่วงระดับด้วยวิธีหาความกว้างของอันตรภาคชั้นตามที่ กานดา พูนลาภทวี (2530, น.30) ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{5 - 1}{3} = 1.33
 \end{aligned}$$

จากหลักเกณฑ์ข้างต้น สามารถแบ่งระดับเชาวน์อารมณ์ ดังนี้

คะแนนตั้งแต่ 3.68 – 5.00	กำหนดให้เป็นระดับสูง
คะแนนตั้งแต่ 2.34 – 3.67	กำหนดให้เป็นระดับปานกลาง
คะแนนตั้งแต่ 1.00 – 2.33	กำหนดให้เป็นระดับต่ำ

ดังนั้น หากต้องการทราบว่านักการเมืองมีเชาวน์อารมณ์ในระดับใด ให้พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ว่าอยู่ในระดับใด

แนวทางในการพัฒนาคุณภาพแบบสอบวัดเชาวน์อารมณ์ ด้วยวิธีดังนี้

2.1 นำแบบสอบวัดส่วนนี้ มาตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา(Content Validity) เพื่อให้เนื้อหาของข้อคำถามครอบคลุมสิ่งที่ต้องการวัด โดยนำไปให้นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 15 คน พิจารณาข้อคำถามว่ามีความเกี่ยวข้องหรือมีความสำคัญต่อนิยามเชาวน์อารมณ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ นำผลที่ได้มาคำนวณหาค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหาตามสูตรของลอร์ซี และนำผลที่ได้ไปเปรียบเทียบกับตารางลอร์ซี (ดูภาคผนวก ข) ค่าอัตราส่วนความตรงตามเนื้อหาต่ำสุดต้องเท่ากับ .49 จึงจะมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น ผู้วิจัยจะตัดข้อคำถามที่มีค่าอัตราส่วนความตรงตามเนื้อหาต่ำกว่า .49 ทิ้งไป

ซึ่งผลการวิเคราะห์ในส่วนนี้ไม่มีข้อคำถามใดในแบบสอบวัดเชาวน์อารมณ์ถูกตัดออก (ดูภาคผนวก ค)

2.2 หลังจากตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหาแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบวัดนี้ ไปหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) โดยการทดสอบด้วยค่าที (t-test) จากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 60 คน ข้อคำถามที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ถือว่ามีอำนาจจำแนกสูงและอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ (รัตนาศิริพานิช, 2535) ส่วนข้อใดที่มีค่าต่ำกว่า 1.75 ถือว่ามีอำนาจจำแนกต่ำ ผู้วิจัยจะตัดทิ้งไป (ดูภาคผนวก ค)

2.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ชนิด Cronbach's Coefficient Alpha (รัตนาศิริพานิช, 2535) เลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป และอัตราส่วนความตรงตามเนื้อหาไม่น้อยกว่า .49 มาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบวัดนี้ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบวัดเชาวน์อารมณ์ทั้งหมดเท่ากับ .967 และมีความเชื่อมั่นในแต่ละด้านดังนี้

ด้านการตระหนักรู้ตนเอง	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .793
ด้านการกำกับควบคุมตนเอง	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .895
ด้านการสร้างแรงจูงใจ	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .875
ด้านการร่วมรับรู้ความรู้สึก	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .899
ด้านทักษะทางสังคม	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .935

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามวัดจริยธรรมของนักการเมือง

แบบสอบถามวัดจริยธรรมของนักการเมืองนี้ ข้อคำถามจะเป็นแบบเลือกตอบด้านใดด้านหนึ่ง ซึ่งผู้ตอบมีความพึงพอใจมากกว่า จะทำการวัดจริยธรรมของนักการเมือง 4 ด้าน คือ ด้านการคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม ด้านความซื่อสัตย์ สุจริต ด้านการปฏิบัติตนเหมาะสม และด้านความเข้มแข็งอดทน ที่ดัดแปลงมาจากจริยธรรมของนักการเมือง 9 ด้าน ตามแนวคิดของสุรศักดิ์ เทียมประเสริฐ(2540) โดยมีวิธีการดังนี้

3.1 ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถามโดยศึกษารวบรวม และปรับปรุงงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่งานวิจัยของสุรศักดิ์ เทียมประเสริฐ(2540) ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา(2542) โชคดี จันทวงศ์(2544) และวัลภา ทองเนียม(2549) โดยวัดจริยธรรมของนักการเมือง 4 ด้าน คือ ด้านการคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม ด้านความซื่อสัตย์ สุจริต ด้านการปฏิบัติตนเหมาะสม และด้านความเข้มแข็งอดทน ซึ่งดัดแปลงมาจากจริยธรรมของนักการเมือง 9 ด้าน ของสุรศักดิ์ เทียมประเสริฐ(2540) จำนวน 40 ข้อ เกณฑ์การให้คะแนนตามลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) 5 ระดับ

3.2 นำข้อคำถามทั้ง 40 ข้อ ให้อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย พิจารณาความเหมาะสมของการใช้ภาษาในการเขียนข้อคำถาม จากนั้นนำแบบสอบถามนี้ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งมีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 300 คน เพื่อทำการวิเคราะห์ปัจจัยว่าข้อคำถามดังกล่าวสามารถอธิบายความสำคัญหรือนิยามจริยธรรมของนักการเมืองที่กำหนดไว้ได้หรือไม่ และนำค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ที่ได้ใช้ในการคัดเลือกข้อคำถาม (ดูภาคผนวก ง)

3.3 คัดเลือกข้อคำถามที่ดีที่สุดสำหรับแต่ละปัจจัย (ด้าน) ด้านละ 4 ข้อ โดยข้อคำถามในแต่ละด้านจะถูกนำมาเปรียบเทียบกับข้อคำถามในอีกด้านหนึ่งตามน้ำหนักองค์ประกอบ (factor loading) ที่ใกล้เคียงกัน จำนวน 6 ครั้ง ดังตาราง 3.2

ตารางที่ 3.2
แสดงการสร้างแบบสอบถามวิจัยธรรม

	ค่านิ่งถึงประโยชน์ ส่วนรวม	ความซื่อสัตย์ สุจริต	การปฏิบัติตน เหมาะสม	ความเข้มแข็ง อดทน
ค่านิ่งถึงประโยชน์ส่วนรวม	-	คำถามข้อ 1	คำถามข้อ 3	คำถามข้อ 8
ความซื่อสัตย์ สุจริต	คำถามข้อ 2	-	คำถามข้อ 10	คำถามข้อ 6
การปฏิบัติตนเหมาะสม	คำถามข้อ 4	คำถามข้อ 12	-	คำถามข้อ 5
ความเข้มแข็งอดทน	คำถามข้อ 19	คำถามข้อ 7	คำถามข้อ 11	-
	ค่านิ่งถึงประโยชน์ ส่วนรวม	ความซื่อสัตย์ สุจริต	การปฏิบัติตน เหมาะสม	ความเข้มแข็ง อดทน
ค่านิ่งถึงประโยชน์ส่วนรวม	-	คำถามข้อ 13	คำถามข้อ 15	คำถามข้อ 22
ความซื่อสัตย์ สุจริต	คำถามข้อ 14	-	คำถามข้อ 20	คำถามข้อ 9
การปฏิบัติตนเหมาะสม	คำถามข้อ 16	คำถามข้อ 24	-	คำถามข้อ 17
ความเข้มแข็งอดทน	คำถามข้อ 23	คำถามข้อ 21	คำถามข้อ 18	-

ในการตอบ ผู้ตอบจะต้องเลือกข้อใดข้อหนึ่ง ซึ่งผู้ตอบมีความพึงพอใจมากกว่า ลักษณะคำถามแบบนี้จะใช้ในการป้องกันการตอบไม่ตรงกับความเป็นจริง และทำให้ลักษณะของการตอบในแบบที่สังคมต้องการนั้นลดน้อยลง ตัวอย่างเช่น

1. _____ ก) ข้าพเจ้าปฏิบัติต่อประชาชนอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน โดยไม่ค่านิ่งถึงพรรคพวกเพื่อนฝูง
- _____ ข) ข้าพเจ้ารู้สึกที่สังคมให้เกียรติและให้การยกย่องในการทำงานด้านการเมืองของข้าพเจ้า

ถ้าผู้ตอบมีความเห็นว่าตัวเองมีลักษณะเป็นผู้ที่มีความยุติธรรม ค่านิ่งถึงผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าการได้รับความยกย่องจากสังคม เขาจะเลือกตอบในช่องบน

โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนตามลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) 7 ระดับ แสดงในตารางที่ 3.3 ดังนี้

ตารางที่ 3.3
แสดงเกณฑ์ในการให้คะแนนของแบบสอบถามวัดจริยธรรม

ระดับความคิดเห็น	คะแนนที่ให้	
	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
ตรงกับตัวท่านมากที่สุด	7	1
ตรงกับตัวท่านมาก	6	2
ตรงกับตัวท่าน	5	3
ไม่แน่ใจว่าตรงกับตัวท่าน	4	4
ไม่ตรงกับตัวท่าน	3	5
ไม่ตรงกับตัวท่านมาก	2	6
ไม่ตรงกับตัวท่านมากที่สุด	1	7

การพิจารณาระดับจริยธรรม แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ เช่นเดียวกับการแบ่งระดับเซวณอารมณ์ ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{7 - 1}{3} = 2
 \end{aligned}$$

ซึ่งสามารถแบ่งระดับจริยธรรม ได้ดังนี้

คะแนนตั้งแต่ 5.01 – 7.00	กำหนดให้เป็นระดับสูง
คะแนนตั้งแต่ 3.01 – 5.00	กำหนดให้เป็นระดับปานกลาง
คะแนนตั้งแต่ 1.00 – 3.00	กำหนดให้เป็นระดับต่ำ

ดังนั้น หากต้องการทราบว่านักการเมืองมีจริยธรรมในระดับใด ให้พิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ว่าอยู่ในระดับใด

3.4 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดแบบความสอดคล้องภายใน (Internal Consistency) ในแต่ละด้านดังนี้

ด้านการคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .646
ด้านความซื่อสัตย์ สุจริต	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .675
ด้านการปฏิบัติตนเหมาะสม	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .684
ด้านความเข้มแข็งอดทน	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .630

และ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดจริยธรรมทั้งฉบับ เท่ากับ .736

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามวัดความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามวัดความสามารถในการการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรคของธีระศักดิ์ กำปวรรณารักษ์ (2547) ที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเขาวนในการแก้ปัญหา (AQ) และเขาวนอารมณ์ (EQ) ของผู้ประกอบการและพนักงานในธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตกรุงเทพมหานคร มาปรับเนื้อหาให้ครอบคลุมในสิ่งที่ต้องการวัด จำนวน 44 ข้อ

ลักษณะของการให้คะแนนตามลิเคิร์ตสเกล (Likert Scale) แบ่งระดับการวัดออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับที่ 1	ความรู้สึกจะอยู่ใกล้เคียงกับข้อความตอบทางซ้ายมือมากที่สุด
ระดับที่ 2	ความรู้สึกจะอยู่ใกล้เคียงกับข้อความตอบทางซ้ายมือรองลงมา
ระดับที่ 3	ความรู้สึกจะอยู่ในระดับปานกลางเท่าๆ กัน ระหว่างข้อความตอบทางซ้ายมือและข้อความตอบทางซ้ายมือและข้อความตอบทางขวามือ
ระดับที่ 4	ความรู้สึกจะอยู่ใกล้เคียงกับข้อความตอบทางขวามือรองลงมา
ระดับที่ 5	ความรู้สึกจะอยู่ใกล้เคียงกับข้อความตอบทางขวามือมากที่สุด

เกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาระดับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ เช่นเดียวกับการแบ่งระดับเชาวน์อารมณ์

แนวทางในการพัฒนาคุณภาพแบบสอบวัดความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค ทำด้วยวิธีการแบบเดียวกับแบบสอบวัดเชาวน์อารมณ์ ซึ่งผลที่ได้จากการตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) ดูได้จากภาคผนวก ค

ในส่วน of ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) พบว่า แบบสอบวัดความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .962 และมีความเชื่อมั่นในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านการควบคุม	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .896
ด้านการหาสาเหตุและความรับผิดชอบ	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .906
ด้านด้านผลกระทบ	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .894
ด้านความอดทน	มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .914

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ขอหนังสืออนุญาตเข้าเก็บข้อมูลจากโครงการปริญญาโทสาขาจิตวิทยา อุตสาหกรรมและองค์การ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เพื่อติดต่อไปยังนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี และได้แจกแบบสอบถามให้กับนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 105 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์คืนจำนวน 101 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 96.19 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาลงรหัสในกระดาษบันทึก (Coding Sheet) และประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for Social Sciences : SPSS for Windows)

1. การวิเคราะห์เพื่ออธิบายลักษณะข้อมูลส่วนบุคคล ระดับเชาวน์อารมณ์ ระดับจริยธรรม และระดับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค ของกลุ่มตัวอย่าง ใช้การหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

2. การทดสอบสมมติฐาน สถิติที่ใช้คือ

2.1 การทดสอบค่าเฉลี่ยของระดับเชาวน์อารมณ์ ระดับจริยธรรม และระดับความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค ใช้การทดสอบค่าที (t-test)

2.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ ใช้ค่าสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)

2.3 การทำนายจริยธรรมของนักการเมืองโดยใช้เชาวน์อารมณ์ และความสามารถในการเผชิญและฟื้นฟ้อุปสรรค ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สำหรับค่านัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ กำหนดไว้ที่ระดับ .05